

имъ допѣша ниחנו-то состоаніе. Азъ самъ
щезъ тѣхъ усобно (тѣрск. башка) да по-
менемъ, за да бы придодалъ и прочіи-те
кои-то надлежатъ добромѣ воспитанію.

39. Азъ подтверждавамъ далѣ, за-
що са должни бащи-те и учители-те да
наставатъ дѣца-та къ прилѣжанію и къ
полезнымъ ученіямъ съ съ совѣтованіе и
съ предложеніе, а не съ бѣеніе и съ
срамни псовки (попражни); защо-то такіа
приличатъ по вѣчъ на слѣги-те, а не на
свободни-те дѣца; понеже какво-то болѣсть
такожде и срамни псовки ги праватъ лѣ-
ниви (марзеливи) и не неохотливи [не и-
щахливи] къ наукамъ. Но похваленіе-то
и обличеніе-то по вѣчь ползватъ свобод-
ны-те дѣца, нежели сичките срамни псовки;
такови ги побуждаватъ към-то доброто,
а това ги задержаватъ отъ злото; обаче по-
хвала-та и обличеніе-то треба раздѣмно и
взаимно да се употребяватъ. Ако бы се
впѣснали чрезъ похваленіе-то въ безмѣрна
радость, то треба тогива съ обличеніе-то
да ги посрамаваме, и после треба пакъ